

התווועדות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקֶנְהָה נַבְגָּמָן זַיִעַ

שני אופסאהן
מלויובאוועויטש

ערב ראש חדש מנחם-אב, ה'תשלו"ז

חלק ב – יוצא לאור לש"פ מטotta-מעשי, ר"ח מנחם-אב, ה'תשפ"ה

יצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

77 איסטיערן פֿאַרְקוֹוֵי
שנת חמישת אלפים שבע מאות שנים וחמש לביריה
שבעים וחמש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר זי"ע

מוקדש

לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו

כ"ק אַדְמוֹר זַיִעַ

ולזכות

הילדה חילית ב"צבאות השם"

חיי מושקא שתחי

ליום הולדתה يوم הבahir כ"ח סיון, ה'תשפ"ה

ולזכות אחותיי ו אחיי חיילים ב"צבאות השם"

טובה גיטל, מאיר שלמה וחנה שיחיו

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרהורית ר' מנחם מענדל וזוגתו מרת ברכה שיחיו איזונבאך

ולזכות זקניהם

הרהורית הרב ר' אשר אנשיל וזוגתו מרת בילה שיחיו איזונבאך

מרת לאה שתחי איזונבאך

מרת זלטה שתחי הרצל (פרײַימַן)

ולעלוי נשמת זקניהם

הרהורית ר' שלום ב"ר מיכאל ע"ה וויס

נפטר יו"ד אייר, ה'תשפ"ה

הרהורית ר' יצחק בהרהורית ר' שלום זאב ע"ה איזונבאך

נפטר גי טבת ה'תשפ"ה

תִּנְצִיבֵה

טובא וכי להענישם בעונש גדול ורם כי באם אין עוסקים בתורה כדי שתתעצם הנשמה בעצמות ורוחניות מקור מוצאת התורה [עיין דברים נפלאים בב"ח לטור או"ח סימן מ"ז], שמצוות מובן ההכרה החחלי להפץ פנימיות התורה שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, עי"ש באר היטיב ובקדמת הרוח"ו לשער הקדומות ועד לקונטרס עץ חיים לכ"ק אדמור"ר מוהרשר"ב ابوו של כ"ק מוח"ח אדמור"ר — צוקוללה"ה נבג"מ ז"יע.

ברכה לשוו"ט בכל האמור.

ב

[י"א תמוז, ה'תשכ"ג]

רב סלונים

שיכון חב"ד, ירושלים (ישראל)

תאה הנחת יסוד מרכז הציורי דשיכון חב"ד בימי סגולה אלה בהצלחה רבה, וגמרו בהקדם לתהלה ולשם ולתפארת, וככיאור אדה"ז בפרשׂת תבוא אל הארץ וישבת בה.

ברכה

מנחם שניוארסאהן

*

בתור הוספה — מכתבים (תדייס מכרכי אגרות-קודש שמיכנים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיים הייעוד "הקיים ורנו גו", ומכלנו נשיאנו בראשם, וישמעינו נפלאות מתרתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

עוד הנחות בלה"ק

יום שליישי שהוכפל בו כי טוב פ' מטורה, ה'תשפ"ה
שבימים חמיש שנה לנשיאות כ"ק אדמור"ר זי"ע
ברוקלין, ג.י.

©

Published and Copyright 2025 by
LAHAK HANOCROS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5785 • 2025

Printed in the United States of America

דברים נפלאים בב"ח: ראה גם תומ'ם חפ"ב ע' 473 העירה 61. ושות'ג.

ב

מצילום המברך.

הרבי סלונים: הרבי עוזריאל זעליג סלונים. אגרות נספות אליו — אג"ק חכ"ו אגרת ט'תשז',
ובהנסמן בהעروف שם.
וככיאור אדה"ז: לדורות פ' תבוא מב, ב.

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203
(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס "עוד הנחות בלה"ק"
(718) 604-2610

נדפס בסיווע ולזכות יצחק בן לאה זוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

הוֹסֶפֶת

א

ב"ה, ג' מנ"א תשכ"א
ברוקין.

הוֹרִיחַ אֵיָיָא נוּיָן וּכְוּ'
הַרְבָּה חַיִם יִשְׂרָאֵל שְׁי'

שלום וברכה!

מאשר הנסי קיבלת מכתבו מז' תמוז עם המצורף אליו שנטקבל ז"ע.
והיה רצון אשר כאו"א בתוככי כל ישראל מלא תכילת בריאתו וירידתו
מאגירה לבירא עמיקתא, שהיא בדבר משנה, אני נבראתני לשמש את קוני,
והוא עיי הפעת היחדות המסורתית בלי פשרות, בכל מקום שידו מגעת.
ובפרט שהובטחנו הבא לטהר — וכידוע דיקוק רבנו חזקן בעל התניא
והשוו"ע בהז, ולא רק ליתהר, שהכוונה לטהר גם אחרים — מסיעין אותו.
שאמ בכל הזמנים כן הוא, עאכ"כ בארצנו הק' دائירא דארץ ישראל
מחכים.

עלוי נאמר, ארץ אשר עיני ה"א בה מרשת השנה ועד آخرית שנה.
נוסף על הנקודה, שבפלטרין של מלך, האחריות אפילו להעדר העשי
כבדי ועאכ"כ להעדר העשי' כל, גדולה פי כמה, וכ"ל.
והרי נמצאים אנו בימים בהם נצטינו לזכור במילוד עין החורבן, אשר
סיבתו בסגנון הנביא, על מה אבדה הארץ על עצם את תורה, ובאירו חז"ל על
שלא ברכו בתורה תחללה, שהקב"ה מקפיד על לומדי תורה אפילו בעוסקים בה

א

הרב חיים ישראל: שפלר, חיפה.
עם המצורף אליו: על העתק המזכירות נרשם בכתב"ק: להחזר עם "העלונים" (החובות?).
מאנגרא דמה לבירא עמקתא: ע"פ לשון חז"ל — הגיגא ה, ב.
דבר משנה, אני נבראתני לשמש את קוני: סוף קידושין.
הבא לטהור כו': שבת קד, א. ושות'.

דיקוק רבנו חזקן: ראה לקו"ת דרושי שמע"צ פח, ב ואילך.
דאוריא דארץ ישראל מוחכים: בכתב קנה, ב.
עלוי נאמר, ארץ גוי: יעקב א, יב.
בסגנון הנביא, על מה גוי: ירמי ט, יא.
ובאיירו חז"ל על שלא ברכו כו': נדרים פא, א. ושות'.

יג. ועכשו — בוגע להעיקר — "המעשה הוא העיקר"¹¹⁵:

כבר דובר כמ"פ, ובמיוחד בהთועדות דשבת קודש שלפנ"ז¹¹⁶,
 שיש להדר ולדijk ולהפיז באופן שמהם יראו כו"כ וכן יעשו — שבוגע
 לימי בין המצרים יוסף כל אחד על השיעורים הרגילים בלימוד התורה
 בכלל, ומה טוב — בלימוד התורה בענינים והלכות הקשורים עמו
 הגאולה ובנין ביתם"ק, כמו דבר לעיל (ס"ג).

וכמו בוגע ללימוד התורה שזהו"ע "ציוון במשפט תפדה", כך גם
 בענין "ושבי" בצדקה"²⁰ — להוציא בצדקה בימי בין המצרים, נוסף על
 נתינות הצדקה שבשימוש כל השנה כולה.

ולעשות זאת בשמחה ובטוב לבב, אף שזהו הזמן של בין
 המצרים — שהרי מצות הצדקה במילוד צריכה להיות "בסבר פנים יפות",
 קלשון פסק ההלכה בשו"ע¹¹⁷ מדברי הרמב"ם¹¹⁸, ובלשון הכתוב¹¹⁹
 (שמעובא במאמרי חסידות) — "בשמחה ובטוב לבב".

ואח"כ בבוא ערב ר"ח מנחם — שערב ר"ח בכלל הוא עת רצון¹²⁰,
 ועאכ"כ ערב ר"ח מנחם [בדוגמא חמשה עשר באב, שעליו אמרו¹²¹ "לא

(119) TABOT פ"א מ"ז.

(120) שיחת ש"פ מטו"מ הנ"ל סי"ב (לעיל ס"ע 48 ואילך).
 ושות'.

(121) תענית כו, ב (במשנה).

(115) אבות פ"א מ"ז.

(116) ראה גם תומ"ח הפ"ד ריש ע' 183.

(117) יוד"ר סרמ"ט ס"ג-יב.

(118) הל' מתנ"ע פ"י ה"ד-יג.

במוזזה, והם יפיקו ויפרסמו את גודל יוקר הענין, וישפיעו על כל אחד ואחת שיכולים להגיע אליהם שם הם יעשו כן בכיהם.

ומזה מובן גם בנוגע לאנשי הצבא, שזכו, יחד עם בחירה חופשית בזיה, שלל ידם וע"י מסירת נפשם ניצלו עשרות יהודים לח חיים כפושטם, ואח"כ הביאו אותם לארץ אשר .. עני ה', אלקין בה מראשית השנה" — שנוסף לכך שבכיתו הפרטיו של כל דלת ודלת המחויבת במוזזה, כשרות, וקבועות באופןן כשר על כל דלת ודלת המחויבת במוזזה, ישתדרו גם שככל מקום שבו נמצאים אנשי הצבא, הן בארץ הקודש והן בחו"ל-ארץ, הנה אם נמצאים שם יהודים, וזהו חדר ובית וחצר שמחוייב במוזזה — תה"י בכל מקום ומקום מוזזה כשרה, קבועה באופן כשר, על כל דלת ושער המחויבת במוזזה; וייעשו זאת באופן של זירוז — שלל זה בניו כל צבא, שמיד מקיימים פקודה, ועאכו"כ פקודה של מלך מלכי המלכים הקב"ה.

זה יוסיף עוד יותר בעניין הבתוון שהקב"ה באופן של אשים עלייך כי אני הו"י רופאך²²², שמלאכת הילה לא יבואו לידי מציאות ואפרשות ואפילו קס"ד של "אויב ומתקם", כיוון שהtrap עליהם אימתה ופחד בגadol זרועך ידמו כאבן²²³, ועוד לאופן שהיפהכו למשיעים, ובאופן ש"זהו מלכים אומנייך ושורתייהם מניקוטיך"²²⁴, בקרוב ממש, ובאופן של טוב הנרא והנגלה (שהרי הקב"ה הוא עצם הטוב, וطبع הטוב להיטיב²²⁵) לכל אחד ואחת בכל מקום שם.

וגם יראו ש"מיד הן נגאלין"¹⁰⁰, באופן ש"אתם תלוקטו לאחד אחד"²²⁶, שהקב"ה "אותך בידיו ממש איש איש מקומו"²²⁷, ומוציאו אותו מהגלות לארץ טובה ורחה²²⁸, ועוד לאופן ש"ירחיב הו"י אלקין את גבולך²²⁹, בביאת משיח צדקנו, ובקרוב ממש.

טרם צאטו התהיל כ"ק אדרמור" שליט"א לנגן הניגון "NEYUT NIYUT ניקאואָ".

(225) ישעי כו, יב.

(226) פרשי"נ נצבים, ג.

(227) שמות ג, ח.

(228) פ' ראה יב, כ. פ' שופטים יט, ח.

(222) בשלח טו, כו.

(223) שם, טז.

(224) ראה בהנסמן בלקו"ש חכ"ד ע' 334.

בהערה (ד"ה מספרי הח"ז).

היו ימים טובים לישראל כו", בגלל הקשור עם ענייני תשעה באב¹²², ועד"ז מובן בנוגע לערב לר"ח מנחם, שאז העת רצון היה ביתר שאת וביתר עוז, ובפרט העניין ד"לישועה ונחמה" שאמורים בכל ברכת החודש, הרי זה בהתר שעת וביתר עוז בחודש ששמו מתחילה בתיבת "מנחם" — או צrisk להוסיף לה תורתה והן בצדקה, אפילו בערך לכל ימות השנה. תורה וצדקה ממש ימי בין המצרים, ועאכו"כ בערך לכל ימות השנה. ואח"כ בבואה ר"ח, צrisk להוסיף עוד יותר, כדי לבטל ולהפוך מה שניתוסף בעניינים שהם היפך הטוב בגלי — ההגבלה בענייני טוב שמתהילים בתשעת הימים שמר"ח.

ועד"ז בתשעת הימים עצם, כיוון שיש בהם דרגות בהיפך הטוב הגלוי, הרי מובן שבhem צrisk להוסיף לה תורתה והן "במשפט" זה תורה והן "צדקה", והכוונה בפשטות — אין עניין יוצא מדי פשוטו — בנוגע לשבע שחל בו תשעה באב, ועוד יותר בערב תשעה באב, אלא שלאחרי החזות היום ישנה הגבלה בנוגע לעניינים שונים למלוד ב תורה¹²³, וגם בהם יכולים למצוא עניינים הקשורים עם בהם"ק שモثر למדם בערב תשעה באב לאחר החזות.

וכיוון שבזה ניתוסף עוד יותר בתשעה באב עצמו — הרי מובן שאז צrisk להוסיף עוד יותר בעניינים ד"משפט" (תורה) ובעניינים של "צדקה".

ובנוגע לכל עניינים אלו, באופן של הוספה אחריו הוספה ועלוי' אחר עלי' — מובן מאליו שהדברים אמרוים בנוגע לכל אחד ואחת מישראל, כפסק הרמב"ם¹²⁴ שבנוגע לבניין בהם"ק הכל חיבור לבנות ולסעד בעצמן ובממון אנשים ונשים", ולכן חלים עליהם כל העניינים האמורים לעיל.

יד. ועוד עניין זה:

ע"פ המבוואר בכ"מ בנוגע לפסוק¹²⁵ "מפני עוללים ויונקים יסדה עוז .. להשבית אויב ומתקם" — הנה ככל שగובר החחש מ"אויב ומתקם", וכמו בಗלות גופא הרי זה בימי המצרים יותר מבשאר ימות השנה, ובתשעת הימים יותר מבשאר ימי המצרים, ובhem גופא, בשבע שחל בו תשעה באב, ערב תשעה באב, ותשעה באב — מובן שגם אצל "עלולים

(124) הל' ביה"ח פ"א הי'ב. וראה גם

שיות ש"פ מטו"מ הנ"ל סי"ד (לעיל ע' 51).

(122) ראה תוס' — שם ל, סע'ב.

(123) ראה טושו"ע או"ח רסתקנ"ד.

(125) תהילים ח, ג.

וינוקים", אפילו לפני בפני בר-מצוה או בת-מצוה, צריכים להיות כל עניינים אלו ביתר שאת וביתר עוז.

וכיוון שכל זה ציל לא רק "שבתק בביתך", כשייש בידו ספר (רמב"ם וכור') או קונטרא או חוברת עם מאמרי רוזל, אלא גם "בלכתך בדרך", או "בשכובך"¹²⁶, ובהדרו כבר כבוי האור וכור' — ציריך שייחו אצללו ענייני תורה (בכלל) שמותר למדם בעל-פה, ובנדוד הרי זה כולל כל הלחכות בית הבחירה, וכל מסכתא מדות, ואפיילו כור' עניינים מפסוקי התורה שליהיותם שגורים ורגילים בפי הכל מותר למדם בעל-פה (כਮבוואר בארכונה הלחכות ופסקי דיןיהם שבזה)¹²⁷.

ועד"ז אףיו בוגע לילדים שעדיין אינם יכולים לקרוא בפנים, או שקוראים בפנים בקושי, יכולים למדם בעל-פה — בדוגמא דברי הגمراה¹²⁸ "קטן היודע .. לדבר (והרי כשמתחילה לדבר עדין אין יכול לקרוא בספר, בסידור או בחומש, בפנים) אביו לומדו תורה .. תורה .. צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב", ועד"ז בוגע לכל העניינים המדברים לעיל.

ועכו"כ בוגע למצות הצדקה, שישיכת הן לגודלים והן לקטנים, כולל גם עוללים וינוקים.

ואפיילו שבשותות שיקן עניין הצדקה — ע"י "ואהבת לרעך כמוך"¹³⁰, תלומד עם מישחו אחר עניין בתורה בכלל, ובחלכות בית הבחירה בפרט (ובתשעה באב ובברב השעה באב לאחרי חצות) — בדברים המותרים למדוד בהם איז), או שambilא אורח לבית וכור' וכור'¹³¹.

טו. וזהי גם אחת מהכוונות שקובעים הדיבור בזה, ובמילא גם התווודות על דבר זה, לפני שמתחיל "היום מלאכה"¹³², היום דערוב ר"ח, ובאופן ישינה האפשרות ששומעים את הדברים בשעת מעשה גם בכמה מקומות, שם hari זה קרוב יותר לעלות השחר או נץ החמה וכור' — כדי שיהי' הזירוז בזה,

— והזירוז בא ביחיד עם בקשה נפשית, וכמה פעמים, פעם אחר

(129) ברככה לג, ה.

(130) קדושים יט, יח.

(131) ראה גם תומ' חפ"ד ס"ע 523.

(132) ראה יט.

(133) לשון הכתוב — נהמי ד, טז. וראה י"ד סרמ"ה ס"ה. הל' תית לאדה'ז בתחולתן.

(126) ואthanן ז, ז.

(127) ראה שו"ע אדה'ז או"ח סמ"ט.

(131) ראה גם תומ' חפ"ד ס"ע 523.

(128) סוכה מב, סע"א. וראה ספרי עקב וש"ג.

(132) רמב"ם הל' תית פ"א ה"ג. טושו"ע י"א, יט.

(133) הנסמך בלק"ש חט"ז ע' 31.

השלישי — שאע"פ שהיה בבית-מקדש ראשון ש"קראו הר"²¹⁹, ואח"כ היה בבית-מקדש שני, הנה ביהם"ק השלישי יהי (לא "הר", אלא) "ראש ההר", שהוא"ע אהבה ורבה, ויהי באופן ד"סביב סביב קודש קדשים", שהוא"ע אהבה בתעוגנים, שלמעלה גם אהבה רבה.

ומדיין בסיסים הכתוב "הנה זאת תורה הבית" — שזהו עניינו של ביהם"ק השלישי.

ומוסיף במאמר בנוגע לכ"ל גבולי סביב סביב קודש קדשים", שהוא"ע אהבה בתעוגנים — הבהה ע"י עבודה במס'ן עכשו בזמן הגלות", והיינו, שאע"פ שהbam"ק השלישי הוא בניו בידי שמים ועומד למעליה⁶⁵, הרי (כנ"ל ס"ז ואילך) אימתי נעשה ביהם"ק השלישי —CSIOROR למטה בניו וגמור, ונענן זה תלוי בעשינו ועובדתנו בעבודת הבירורים במשך זמן הגלות, ולכן נקרא ביהם"ק שלנו, שימוש צדקנו "יבנה מקדש במקומו"⁶⁷.

ויה"ר שע"י לימוד התורה בכלל ולימוד התורה בעניינים והלחכות אלו במיוחד, וע"י עשיית הצדקה, יקיים בקרוב ממש מ"ש²⁰ "ציון" במשפט תפדה ושבבי" צדקה" כפשתה, ובഗלא דין.

[כ"ק אדמור"ר שליט"א צוה לנגן הניגון "עוצו עצה ותופר". "פרוזות תשב ירושלים". "ופרצת".]

אח"כ ניגן כ"ק אדמור"ר שליט"א בעצמו את הניגון "צמאה לך נפשי"ן].

* * *

כח. אחרון עיקר — להזכיר עזה"פ בנוגע לעניין המזווה:
נוסף לכך שידוע בלאה"כ מ"ש בזוהר הקדוש²²⁰ שהענין ד"הויל שומר צאתך ובודך מעתה ועד עולם²²¹ קשור עם שמירת מצות מזווה — הנה באזהרה שהיתה לאזהרנה, נתברר, כפי שראו בעניין בשר, שאצל רובם ככלם מהחטופים הי' חסר בעניין המזווה¹⁵⁰.

וכאמור, שזויה אזהרה טוביה, כדי שיוכלו להבהיר ולשלול שלא יהיו ח"ז עניין זה אפיילו לא מיני ולא מקצתוי — שידייקו, ובזירוז ובהקדם ובשמחה וטוב לבב, שכבותם של כל אחד ואחת מכל החטופים יהיו מזוזות כשרות, וקבועות באופן כשר, על כל דלת ודלת המחויבת

(219) ראה חדא'ג מהרש"א שם. ועוד.

(220) ח"ג רסג, ב. רסג, ב.

וכבנדו"ד, שטובתו של השומר (שלא יישן עוד פעם) באה מצד איבוד כסותו — אין בזה האיסור דבל תחתית "הואיל והיא לטובתו".

כז. ועוד"ז גם נקודה עכ"פ בנוגע לפסוק ביהזקאל:

כתיב²¹¹ "אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית", וממשין, זאת תורה הבית על ראש ההר כל גבומו סביב סבב קדושים הנה ذات תורה הבית".

ומדייק בזה כ"ק מ"ח אדרמו"ר, נשיא דורנו, במאמרו ד"ה זאת תורה הבית (וממשין אח"כ בביור העניין ד"ואתה תצוה וגוו"²¹²) שנדפס לב' ניסן²¹³, ש"צ"ל מהו אומרו זאת תורה הבית, DLCאוורה הרי איינו מבאר בזה פרטני בנין הבית כלל, ורק שאומר עניין כליל דמקומו של הבית הוא על ראש ההר, ואשר כל גבומו סביב סבב הוא קדש קדשים" (ורוק בפסוקים שלאח"ז מבאר פרטני בנין הבית), ועוד כדי כך, שחזור וכופל הנה זאת תורה הבית".

ומבואר²¹⁴, ש"הר הוא בחיי אהבה", כמאroz²¹⁵ "לא אברהם שקראו הר", והרי עניינו של אברהם שנקרה "아버יהם אהובי"²¹⁶, ובמילא, בנוגע לבייהם²¹⁷ הרוחני שיישנו בכל אחד בישראל, כמ"ש²¹⁸ "ושכنت בתוכם", "בתוך כל אחד ואחד"²¹⁹, הנה אהבה שלו נקראת "הר"; וכיון שהזה הר שנמצא בירושלים ועליו נבנה בהם"ק, הרי זו אהבה קדושה — אהבת איש ישראל להקב"ה.

ו"ראש ההר — אה"ר", והינו, כשם ש"ראש ההר" שהוא ה"ראש" ומהנaging של ההר הוא למעלה מכל ההר, כך גם בעניין אהבה הרי זה לא סתם אהבה (פנימית), אלא זהה הדרגה של אהבה רובה. ו"כל גבומו סביב סבב קדש קדשים" — "היא אהבה בתעוגנים" (למעלה גם מהאהבה רובה).

"וזהו זאת תורה הבית, דקי עלי בהם"ק דלעתיד", ביהם²²⁰

(213) סה"מ טרפ"ט ע' 162 [רחל] ואילך.
וש"ג.

(214) שם ע' 177 [רנה].

(215) פסחים פח, א.

(216) ישע"מ מא, ח.

(217) תרומה כה, ח.

(218) ראה אלשיך עה"פ. של"ה סט, א.
ועוד.

(211) מג, י"ד.יב.
ר"פ תצוה.
(212)

שנמצא מעבר לים ולזהיזון, רח"ל, אפיקו
בדיבור — הרי זה הפך כל הנניינים!
וכאמור לעיל שלא כדי להקדיש צון נל
זה, כיון ש"אן פנאי דממא אנן" (ההנחה בלתי
邏輯).

פעם, "מאה פעמים"¹³³, ועוד "מאה ואחד"¹³⁴ (או "מאה פעמים ואותה", כב' הגרסאות שבסה¹³⁵) —

שכל אחד יעסוק בכל האמור בשמה ובטוב לבב, ובמילא הרי זה יפרוץ את המדיות וההgelות שלו, לעסוק בהז ביתר שאות וביתר עוז. וכמו"כ ינצלו במקומות שישנו מה שנקרה בשם "טאנקון", "טנקוי מצוה", שעלו ידים יכולם להגיע גם למקומות שהולך וגלי איינו יכול להגיע לשם בזמן של ערב ר'ח, מצד ריחוק המקום בגשמיות, ורק כשנוסף ב"טנק" מגיע גם לשם.

� עוד נקודה בזה — שזהו ע"ד "ברוב עם הדרת מלך"¹³⁶, שעשו רושם חזק יותר, ובדוגמה שמצינו בנוגע ל"זכר ליציאת מצרים" שעושים כמה עניינים כדי שישאלו התינוקות¹³⁷, וכך ישנים גם "תינוקות" ביהדות, שבאופן אחר אי אפשר להבקיע

אצלם את הקליפה החיצונית א"כ עושים דבר תמהה — שרואה מכוניות ("אפטאאמאוביל") שעלי" נכתב באותיות מרובעות, וממנה מהדרה קול, והkul מדבר אודות עניינים שהם חידוש אצלו, ובמילא שואל "מה נשתנה" ו"מה זאת" וכו', או עכ"פ עומד ומbeit כמו "שאינו יודע לשאול", אבל רשום על פניו שרצונו ש"את פתח לו..."

וככל פעולות אלו ביחיד — תפנות כל ישראל ובקשות כל ישראל ולימוד התורה של כל ישראל וננתנות הצדקה של כל ישראל — יצטרפו לפועל שיהפכו ימים אלו "לשנון ולשמחה ולמעדים טובים"¹³⁸, ובקרוב ממש, בכיאת משיח צדקנו, שיבנה בית המקדש במקומו ויקבץ נדיין ישראל⁶⁷, "ויהיתה להו"י המלוכה"¹⁰², ובעהלה דין.

* * *

טו. ישנים כאלו שמתיראים מ"קול המונה"¹³⁹, באמרים, שלכאורה לא הייתה אף פעם הנהגה כזו, לצתת בחוץות העיר, לנסוע במכוניות ("אפטאאמאובילן") ולהרעים ברחובות וכו'.

ובכן, דבר כבר כמ"פ שאין זה דבר חדש — שהרי מפורש בגמרא

(137) ראה שו"ע אה"ז או"ח סת"ג
ס"ד. ס"ל.ח. ס"מ. וש"ג.

(138) זכריה ח, יט. וראה רמב"ם הל'
תענוגות בסוף.

(139) מכות בסופה. וראה גם תור"מ ח"ט
ע' 287. וש"ג.

(133) ב"מ לא, א.
(134) חגיגה ט, ב.

(135) ראה גם תור"מ חפ"ג רعش ע' 148.
וש"ג.

(136) משליך יד, כת. וראה אנציקל' תלמודית
ע' 287. וש"ג.

בערכו (כך ר' ד ע' קצה ואילך). וש"ג.

שיש מעמד ומצב שבו אומרים "לכו והפגינו"¹⁴⁰, שצורך לצאת ולהריעיש ברחוב, ובזעקה יצילוק קיבוציך"¹⁴¹, שכאשר יהודים מתאפסים יחד וזועקים בקהל גדול, הרי זה מציל אותם מכל עניינים בלתי-ירושאים, ועוד לאופן שנעשה "והפהתי" — שלא זו בלבד שמשבויות ("להשבית") את העניינים הבלתי רצויים, שלא יהיו ח"ו לא מני" ולא מקטחי, כדעת ר' יהודה בפי מ"ש¹⁴² "והשבתי ח"י רעה מן הארץ", ש"מעבירם מן העולם", אלא כדעת ר' שמואן ש"משבויות שלא יזקרו", ועוד לאופן שהמזיק נעשה מסויע, כמ"ש¹⁴³ גם אויבו ישלים אותה, "זה הנחיש"¹⁴⁴, שחזר להיות "שמש גדול"¹⁴⁵ אל האדם ("אתם קוראים אדם"),

ואדרבה — עוד יותר מכמו שהיה לפני החטא, ככל העניינים דלעתיד לבוא שהיה באופן נעליה יותר מכמו שהיו לפני החטא, שבשביל זה הייתה הירידה בגלות, כדי שיגיעו לעלי' גדולה יותר, בדוגמת כלות ירידת הנשמה בגוף, "מאיגרא רמה לבירה עמייקתא"¹⁴⁷, שהוא של גלות (כמ"ש באגה"ת ובאגה"ק¹⁴⁸), שזהו כדי שלalach'ז התעללה הנשמה למקום נעליה יותר מכמו שהיתה לפני ירידתה למטה (כמבואר בכ"מ¹⁴⁹, ואין כאן המקום לחזור על זה עווה").

יו. וזהו גם הפירוש של האזהרה (קדמוכה ממה שאירע רח"ל מעין זה בעבר וכמו¹⁵⁰, כמדובר כמ"פ בימים האחרונים¹⁵¹) — שהכוונה בזה היא רק לטובה.

זהו ביאור הדבר — במקצת עכ"פ —ஆ"פ שגדל הכאב על כך שנחכרו ארבעה מישראל¹⁵², שככל אחד ואחת מהם הוא "עולם מלא"¹⁵³, נוסף על הצער והפחד שהוא אצל כל בנ"י בכל מקום משך שבוע שלם,

(148) ראה אגה"ת פ"ו. אגה"ק ס"ד.

ס"יח. וראה גם תנאי ח"א פל"ז.

(149) ראה כמו צוין בפתח ללקוט בערך

נשומות: ירידה צורך עלי'.

(150) ראה שיחת אור לכך תמו הנ"ל ס"ט (לעיל ס"ע 15 ואילך).

(151) ראה גם שיחת ש"פ מטר"ם הנ"ל ס"ט; סל"ג (לעיל ס"ע 65; ס"ע 73). ושם.

(152) ראה גם שיחת אור לב"ד תמו הנ"ל ס"ו (לעיל ריש' ע' 13). ושם.

(153) סנהדרין לו, ט"א (במשנה). ושם.

(140) ראה ר"ה יט, א. ושם.

(141) ישעי' נג, יג. וראה ב"ר רפפ"ד.

(142) ראה כמצוין בפתח ללקוט בערך.

נשומות: ירידה צורך עלי' (רמז תפח).

(143) בחוקותי שם ובתו"כ ויל"ש (רמז

תערב).

(144) משלי טז, ז.

(145) ב"ר רפנ"ד.

(146) סנהדרין נט, ב.

(147) ראה לעיל הערכה 46.

המשבר כלים או קורע בגדים ... עובר ללא תעשה שנאמר²⁰⁵ לא תשחיתן זול²⁰⁶: "כשם שצורך להזהר בגופו שלא לאבדו ולא לקלקלו ולא להזיקו, כך צריך להזהר במארדו שלא לאבדו ולא לקלקלו ולא להזיקו", שבlossen זה — "כשם שצורך להזהר בגופו ... כך צריך להזהר במארדו כו"²⁰⁷ — הוא חדש שני איסורים אלו יש להם גדר אחד.²⁰⁸ והנה בהל' נזקי גוף ונפש²⁰⁹ כתוב רבינו הוזן, ש"מותר להתענות לתשובה", כי "צער זה טוביה היא לו להציל נפשו כו", והיינו, שהgam שהטובה (להציל נפשו) באה מצד הצער — מ"מ מותה, לפי שצער זה טוביה היא לו.

ואותו הדבר הוא גם בנוגע לצער את אחרים, שמותר להכות את משותו כשאינו שומע בקהלו [אם התנה כן עמו מתחילה כשהשכוו] "הואיל והוא לטובתו" (אף שתובתו היא מצד ההכאה).

ומכיוון שהאיסור דבל תשחית הוא אותו הגדר דנזק הגוף — מובן מזה, שכאשר הוא מאבד איזה דבר בשבייל טובתו של מי שהוא [שברשותו²¹⁰], גם כאשר הטובה באה מצד איבודו של הדבר —

(205) פ' שופטים כ, יט.

(206) והרי ידוע גודל הדיק בלשונו של רבינו הוזן בש"ע, ע"ד הדיק של הרמב"ם (CMDOR כמ"פ (ראה גם תומ"ח פ"ב ע' 449 הערכה 115. ושם)), אלא שি�ינו חילוק ביןיהם — שהרמב"ם כותב רק את ההלכות (ווק במקומות נdryim כותב גם את הטעם), כך, שככל פעם צריך לבחש את הביאור והטעם בזה, משא"כ רבינו הוזן, הנה נוספת על הש"ע של הבית יוסף, הכניס בכוונה תחילת גלויה גם את הטעם לכל הלהה (CMDOR בני הרוב מהמחבר בהקדמתם). ובנדור, יש דבר תמהה

(207) ס"ד.

(208) ראה הל' נזקי גוף ונפש שם, שזה מה שמותר להכות כו' כדי להדריכם" הוא דוקא כאשר "טובות מותלת עלי' שהם ברשותו", ועוד"ז הוא בנדור — כי איש הר הבית" הוא "ממונה*" (ושור) על כל השומרים" (CMDOR כאן. תויו"ט עמוד).

(209) אף שלכואורה אין מובן — שהרי

במקור הדברים (בגמרה במסכת קידושין (לב,

א) ובמסכת ב"ק (צא, ב), ואח"כ ברמב"ם

(הלי' מלכים פ"ו ה"י), טושו"ע (יו"ד סס"ט)) הובא דיין כל תשחית במוננו

בתור דין לפ"ע, ולא עוד אלא שגמרה (ב"ק

שם) מפורש שיש חילוק בינהם: "מאן תנא

(* וסימן ב"ק א"ד מ"ר שליט"א: אמן, בימה דברים אמורים — נשנתמנא נ"י הקב"ה, או ע"י סנהדרין, להיות "איש" וממנה עליו; סס"ט) הובא דיין כל תשחית במוננו בתור דין לפ"ע, ולא עוד אלא שגמרה (ב"ק

ד"כ אשר גו' יחרם כל רכושו¹⁹⁸ — יש לב"ד כח להפקיר באופן כזה שהדבר יחי' כמו אבוד המהעולם, ובמילא אין בזה ממשום כל תשתיית¹⁹⁹. אבל [נוסף על הדוחק שבScarpa זו], מה שסתם רכינו חזקן בשלהנו²⁰⁰ שהאיסור דבל תשתיות הוא "אפילו משל הפקר" [ambil li halak גם לא ברמז] שיש אופן להפקר שאין בו ממשום כל תשתיות, מוכח דס"ל שהאיסור דבל תשתיות הוא גם בהפקר ב"ד.

כד. עוד תירוץ איתא באחרונים²⁰¹ [על מה שהי' לו רשות לשروع את כסותו], דמכיון שהי' עושה זאת בכדי לזרז את השומרים, הרי זה כמו שמשבר כלים "למירמא אימתא אינשי ביתה"²⁰².

ותמהו: הרי לפי כמה דעתו²⁰³, וכן פסק רבינו חזקן²⁰⁰ — האיסור דבל תשתיות הוא אפילו כאשר "כוונתו כדי להראות כעס וחימה להטילaimה על בני ביתו שאין נוגין כשרה?"?

כה. והגם שהאיסור דבל תשתיות הוא דוקא "כשעושה דרך השחתה וקלקל, אבל על מנת לתקן מותר לקלקל, אם אי אפשר לתקן אלא ע"י קלקל זה"²⁰⁴, ובמילא: מכיוון שזו מה שאיש הר הבית הי' שורף את כסותו הי' זה (בודאי) כשהי' רואה שאין דרך לזרז אותו, הנה זה כמקלקל על מנת לתקן —

את כי יש לומר, שדין הניל (שמותר לקלקל ע"מ לתקן) הוא דוקא שאין זה דרך השחתה כלל, וכמו השורף בגדר לכسوות דם באפר (וכיו"ב), שענינה של פעולה זו (דשריפת הבגד) הוא (לא איבוד הבגד והשחתתו, כי אם) עשיית אפר.

משא"כ בנדוד שעניינה של פעולה זו (דשריפת הכסות) הוא איבוד והשחתת הכסות — שהרי תועלת השומר (שלא יישן עוד פעם) באהה מצד איבוד כסותו — הוה זה (כמו) דרך השחתה, ויש בזה האיסור דבל תשתיות.

כו. ויובן זה בהקדמים מ"ש רבינו חזקן²⁰⁰ [בתור הקדמה לדין כל

(198) עזריא י"ד, ח. יבמות פט, ב. וש"ג.
 (199) ראה דבר אברהם שם.
 (200) חור"מ שם.
 (201) תפאי' כאן. עזריא כהנים ודבר אברהם שם.
 (202) שבת קה, ב. וראה רמב"ם הל' דعواה
 (203) סמ"ק סקע"ה. חינוך מצווה תקכת.
 (204) ועוד. ויל' שgem הרא"ש ס"ל כן. ובזה מתרוך מה שתמה עלייך בעורת כהנים שם "למה לא תירץ כמו שתירצת".

פ"ב ה"ג.
 ע"פ הס' ב. וראה גם תור"מ חפ"ד ריש.
 ע"פ 482. ושם.
 (205) מגילה יב, ב. רמב"ם הל' סנהדרין ספ"יד.
 (206) מסעי לה, כה.
 (207) תהילים עד, ט.
 (208) יומא סט, ב (לගירושת העזיז והיליש עקב רמז תנתנו. נחמי' רמז תהרעה).

והרי בקשר לצער של יהודי אתה במשנה¹⁵⁴: "שכינה מה לשון אומרת, קלני מרashi קלני מזורעוי", והיינו, שף שמדובר במשנה בקשר ליהודי שנמצא בדרגת הCYI תחתונה עד שנתחייב בדיני נפשות, שזה גופא הוכחה שהי' ראוי לעונש זה ע"פ תורה חסד ותורת אמרת, אעפ"כ, ישנו פס"ד ברור במשנה: "שכינה מה לשון אומרת, קלני מרashi קלני מזורעוי", והגמרא¹⁵⁵ מוסיפה ומודגישה ש"משל למה הדבר דומה, לשני אחים תאומים בעיר אחת, אחד מינוחו מלך, ואחד יצא לסתויות, צוה המלך ותלאוּוּ, כל הרואה אותו (תלוּי), הינוּ, שבשעה שהוא תלוי, הרוי הוא אחד ממלך מלכי המלכים הקב"ה!"

ועאכו"ב בימינו, למציאות זו לא קיימת כלל — שזהו הביאור הפנימי לכך שבטלו (ואין דעתן) דיני נפשות¹⁵⁶, בין שעכשו אין כזה חטא שמניע עליו דיני נפשות, בגלל שינוי הענין ד"הצלו העדה¹⁵⁷ — שכשחובנים בסינויו שישם בחושך הכהול ומכופל של הגלות, לאחרי שחרב ביהמ"ק, וענין האלקות הוא באופן ש"אותותינו לא ראיינו"¹⁵⁸, ורואים ש"עכו"ם מරקדים בהיכלו"¹⁵⁹, וזוקקים לאנשי כניסה הגדולה ש"החזירו עטרה לישנה" במסרם "הן הן גבורותיו"¹⁵⁹, אזי המשקנא היא שאין זה מזיד ח"ז, ואפילו לא שוגג אמיתי, אלא (בלשון הרמב"ם¹⁶⁰) עניין של אונס!

יח. ולכן, כשהוא מי שהוא מ"מיכאל שרכם"¹⁶¹, ורוצה לומר קטרוג על בניי, רח"ל — אין זה תופס מקום כלל, ואין ממנה כלל את השפעת והמשחת הברכה, ישועה והצלחה שנוטן הקב"ה.

ובהמשך לזה — יש לחזור על הציין והאוירה בתוצאות של יום השבת¹⁶², שלא להכנס עמהם בוויכוחים, ואפילו לא בשקלא וטריא, אלא כפי שהצמיחה-צדקה¹⁶³ צוה ונתן כח לכל אחד שרוצה לлечת בדרכיו ואורחותיו: "אנן פעליל דיממא אנן"¹⁶⁴, ופירש, שאחננו הפעלים

(154) שם מו, א.

(155) שם, ב. וראה גם תור"מ חפ"ד ריש.

(156) ע"פ 482. ושם.

(157) מגילה יב, ב. רמב"ם הל' סנהדרין

ספ"יד.

(158) ראה גם אג"ק אדרמור מורהי"ץ ח"ב ע' יז (געתק ב"היום יומם" כת בטבת).

(159) יומא סט, ב (לגירושת העזיז והיליש עקב רמז תנתנו. נחמי' רמז תהרעה).

שנראים לעשות יומ — מלשון "ויקרא הו" לאריך יומ¹⁶⁵ — הינו להAIR, ואם אפילו מעט או רוחה הרובה חושך¹⁶⁶, עאכו"כ שביבוי או רוחה מעט חושך,

ע"ז שמנצלים כל רגע פניו להפיין "נור מצוה ותורה או"ר"¹⁶⁷, אהבת השם, ביחד עם אהבת התורה, שהולכים ביחד עם אהבת ישראל, וכידוע תורת הבש"ט ורבינו הוזקן¹⁶⁸ אודות השicityות של "ואהבת לרעך כמוך" עם "ואהבת את הו"י אלקין"¹⁶⁹ (השicityים ול"ז במסורה), ש"כולא חדא", וכשהוא אוהב את הקב"ה, הנה בדרך כלל הוא אוהב את ישראל (כל הביאורים שאין כאן המקום לחזור עליהם)¹⁷⁰.

ולכן: בכל רגע — הן של התהועדות, והן של הימים והשבועות שלאחר' — ישנה הבקשה והציוויל ונתינתה כה של הצמח-צדק,

— שהי "פסק" הן בנגלה דתורה והן בנסתור דתורה, והתשבות ופסקידנים שלו הגיעו בכל המדיניות ונטקבלו הן אצל חסידים והן אצל אלו שהם כאליו מתנגדים וככז', וכידוע¹⁷¹ הדבר-ברור ש' חיים מוואלאזין אמר שהוא עומד בקשרו עם הצמח-צדק בוגר לנגלה דתורה ובוגר לפנימיות התורה (הינו, כפי שפסק הדינים מכונים גם ע"פ נסתור תורה, ע"פ של"א בשמיים היא")¹⁷², ועוד' גדולי הדורות בזמן הצ"ץ וגדולי הדורות שלאחר'

להיות "פועל דיממא" ולהAIR כו', ואילו ענייני מחולקות, שקו"ט וויכוחים — אינם דרך החסידות, ולא דרך החסידים, והענינים ש.charAt להבהיר וככז' — מבקרים זאת ע"ז שמרבים באור, ובדרך נועם ובדרכי שלום, וכפס"ד המשנה¹⁷³ "הו מהתלמידיו של אהרן .. אוהב את הבריות", וכי שפרש רבינו הוזקן: "בריות בעלמא", הינו, אין להם מעלה אחרת מלבד זה שישנו מי שבראמ — "אמן שעשאני"¹⁷⁴, וזה הזכות היחידה שלהם, הנה גם בוגר אליהם נאמר "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" — ככל פרטיה הענינים שבבא רבי הוזקן בתניא פרק לב, שם נכללים במ"ש מיד ב"דף השער" ש"קרוב אליו" הדבר מאוד בפין

(170) ראה גם ספר הערכים חב"ד (פרק א)

(171) ראה תניא פ"יב. חובת הלבבות

(172) נצחים ל, יב. וראה ב"מ נט, ב. וראה

(173) גמ' תומ' חפ"ד ע' 313. וש"ג.

(174) תענית כ, ריש ע"ב.

(165) בראשית א, ה.

(166) ראה תניא פ"יב. חובת הלבבות

(167) שער יהוד המעשה פ"ה.

(168) ראה סה"ש קי"ז הי"ת ע' 2 ואילך. גם תומ' חפ"ד ע' 313. וש"ג.

(169) ונתחנן ו, ה.

ומבקשים ומעוררים כמה פעמים לפני המעשה, הנה בשעה שגיע הזמן המחויב בזה, צריך להזכיר זאת עוד הפעם, ובלשון הידוע¹⁹⁰ שהווורים ומזרזים בשעת מעשה — הנה כיון שעומדים בערב ר"ח מנחם, צריך להזכיר עזה¹⁹¹ בוגר להוספה בלימוד התורה ובנתינת הצדקה אפילו בערך ללימוד תורה ושיעורי צדקה בימי בין המצרים.

ובקשר לערב ר"ח¹⁹¹ — ליתן לצדקה שווי של שלוש סעודות, וכעכ"פ שתי סעודות, ע"פ מ"ש רבינו הוזקן בארכוה באגדת התשובה¹⁹² ש"בדורותינו אלה" עלול התענית להחליש שלא יוכל לעסוק בתורה בעיון, כל אחד לפי עניינו.

ועוד' זירוז בוגר לקיום המצוות, ועאכו"כ בוגר להידור בקיום המצוות.

וכאמור לעיל — לא להסתפק בכך שהוא עשה כן, ובני-ביתו עושין כן, כולל גם יונקים ועווללים, אלא גם להשתדל בכל מקום שיכל להגיע, בוגר לכל אחד ואחת, להשဖע עליהם שם הם יעשו כן, ובאופן ד"טופה על מנת להטפיה¹⁹³, שיפעלו גם על אחרים.

ובהתאם לכך יש להוסיף עכ"פ נקודה בוגר ללימוד התורה הקשור עם מסכתא מדות, וקשרו גם עם פסוק ביחסו, נוסף על ענייני בית הבחירה האמורים לעיל.

כג. ובהמשך להזכיר בשבת¹⁹⁴ אודות המשנה הראשונה בפרק ראשון של מסכת מדות — נתעכט עתה על המשנה השנייה, "ורשות הי לו לשדרוף את כסותו"¹⁹⁵:

כתב על זה בפירוש הרא"ש זוז"ל: "ואין כאן משום בל תשחית, משום דהפרק ב"ד הי הפרק". והקשו על זה¹⁹⁶: הרי האיסור דבל תשחית הוא¹⁹⁷ גם בדבר שלהפרק?

ויש שביארו את כוונת הרא"ש, דמכיון שהפרק ב"ד לפין מקרה

(190) מכילתא ופרש"י יתרו יט, כד. (195) מכאן עד סוסכ"י — הוגה ע"י כ"ק ראה גם תומ' חפ"ד ע' 530 ואילך.

(191) אדרמ"ר שליט"א, ונדרפס בהוספה ללקו"ש חי"ח ע' 465 ואילך. במהדרו אוז ניתוספו איזה ציוני מ"מ, וכמה עניינים מהנחה בלתי

(192) פ"ג. (193) מוגה (ע"פ סרטה-הקלטה).

(194) עוזרת כהנים כאן. דבר אברהם ח"ב ע' 176. ועוד.

(195) שיתח ש"פ מטו"מ הניל סט"ז ע' 54 ואילך). וש"ג.

(196) ש"ו"ע אדה"ז ח"מ הל' שמירת גוף ונפש סי"ד. וראה ב"מ"מ וציוונים" שם.

"ארץ אשר .. עיני ה' אלקין בה מראשית השנה ועד אחרית שנה", בעגלא דידן.

כ. וכדי למהר ולזרו בכל הענינים, הנה ע"פ האמור לעיל¹⁸⁶ שיש צורך ב"הבל שאין בו חטא"¹⁸⁷, ועוד"ז גם המעשה שלהם "אין בו חטא" — תהיי גם השתדלות מיוודה לקבץ ילדי ישראל לפני בר-מצוה ובת-מצוה, ועד לעולמים ויוונקים",

— לא במקום אחד בעיר שלימה, אלא ככמה מקומות, כדי שהפרוסום וההשפעה ושימת-לב לילדים יוכל להיות באופן טוב יותר. וכן על זה יקbezו אתם עכ"פ פעם אחת או שתיים באופן של "ברובם עם"¹³⁶, ברוב ילדים (ילדים לחוד וילדים לחוד) —

ושם ילמדו עמם ענייני תורה, ויזרוו אותם ויבטיחו שיתנו צדקה בפועל ממש, ברובם.

וכפי שרביבנו הוזן מסביר באגה"ק¹⁸⁸ שהעילי דעתה מישראל הוא לא רק בנוגע לתחפה, אלא כל דבר שבקדושה הוא באופן נعلا יותר כשנעשה בתוככי עשרה מישראל — הנה כשים עשרה גדולים וגם "מפני עולמים ויוונקים", הרי זה ביתר שאת וביתר עוז.

ובפרט בארץ הקודש שם ישנו העין של מקומות הקדושים, ועוד לשיריד בית מקדשו, כותל מערבי, ש"מעולם לא זהה שכינה" מכוטל זה¹⁸⁹ — יעשו שם כל זה ביתר שאת וביתר עוז, ובשמחה ובטוב לבב, ביום המותרים בזה ובאופן המותר בזה, גם בערב תשעה באב לאחרי החזות, ובדוגמת זה בתשעה באב באופן המותר.

ועוד לפני שיבוא בפועל — יצוף הקב"ה את ההחלטה הטובה בכל עניינים אלו, בידיעו שאח"כ תבוא במעשה בפועל, ויהי כבר השכר בעגלא דידן — ש"מיד הэн נגאלין"¹⁰⁰ בגאות משיח צדנו, בקרוב ממש.

* * *

כא. צוה לנו ואמר מאמר ד"ה אלה הדברים ג'.)

* * *

כב. כאמור כמ"פ המובא בהלכה למעשה, שאפילו כshedaberim

(186) שיחת י"ג תמו סל"א; סמ"ג (תו"מ יומ ג' פ' דברים, ער"ח מנ"א דاشתקד ס"ג חפ"ד ע' 495; ע' 505).

(187) שבת קיט, ב.

(188) סכ"ג (קלה, סע"ב). וראה גם שיתה באבער שמות י"ד. ושם.

ובלבך לעשותו"¹⁷⁵, ומוסיף בפנים הספר ש"התורה היא נצחית"¹⁷⁶, שזויה הוכחה שהענן ד"קרוב אליך" הן "בפיך" הן "בלבך" והן "לעשותו" הוא בכל דור ובכל מקום.

וזוהי דרך התורה, ש"דריכי" דרכיו נועם .. (ו) שלום"¹⁷⁷, וכמ"ש "ה' עוז לעמו יתנו ה' יברך את עמו בשלום" — שנעשה שלום בין איש לרעהו, מיסוד על התורה שנקרה "עווז"¹⁷⁸ ונקרה שלום"¹⁷⁹.

ועי"ז יומשך "ונתתי שלום בארץ"¹¹³, ב"ארץ אשר .. עיני ה' אלקין בה מראשית השנה ועד אחרית שנה"¹⁸⁰, ו"מתמצית ארץ ישראל שותה כל העולם כולם"¹⁸¹ — שייהי שלום לכל בניי במושבותם, אfilו אלו שנמצאים עדין למצרים,

ובקרוב ממש יהיו הסופ של חושך הגלות וימי הגלות, ואז תחילת אתחלתה דגאולה, וגאולה האמיתית והשלימה ע"י מישיח צדקנו.

יט. וזה גם בהמשך לשאלת: מהו העניין לילך ברחוב, ושם בספר, לדבר ולבקש אורות ממציע תורה, ממציע תפילה, ממציע מזווה, ממציע צדקה, ממציע בית מלא ספרים — יבנה וחכמי, ממציע נרות שבת קודש, ממציע כשרות האכילה ושתאי, וממציע טהרת המשפחה, וככל כולל — ממציע חינוך, ובכל עניינים אלו בהדגשת כל הפרטים הקשורים עם ימי בין המצרים האמורים לעיל,

ובכן: צריך לדעת שינוי "המונה של רומי"¹³⁹, ותפקידו של היהודי להעמיד את "המונה" של קדושה, "לכו והפגינו"¹⁴⁰ בחוץ, ואז יפעלו שם ממלכות רומי יהי "לך ה' הממלכה והמתנשא לכל בראש"¹⁸² — בקרוב ממש,

וז' אוףך אל עמים שפה ברורה .. לעבדו שכם אחד"¹⁸³, ויביאו את כל מישראל וכל בניי, "בנערינו ובזקנינו גו' בבניינו ובבנותינו"¹⁸⁴, באופן ש"היו מלכים אומני ושורתייך מניקותיך"¹⁸⁵ — לארץ הקודש,

(175) שם, יד.

(176) רפ"ז.

(177) משליל ג, יז. וראה רמב"ם הל' חנוכה

.67

(181) ראה תענית יו"ד, רע"א.

(182) דברי הימים-א כת, יא.

(183) צפנאי ג, ט. וראה רמב"ם שבהערה

פסוק.

(184) בא יו"ד, ט.

(185) ישע"י מט, כג. וראה זבחים יט,

רע"א, ה.

(178) ראה מגילתה בשלה טו, ב. ויק"ר פל"א, ה.

(179) ראה ברכות ח, רע"א וברеш"ז.

(180) עקב יא, יב.